

Pregled najboljih praksi u obuci 'prvog odgovora' na seksualno nasilje na međunarodnom nivou

Uvod

Svrha ovog pregleda je da ispita trenutno stanje (septembar 2016.) obuka za pružanje prvog odgovora na seksualno nasilje na univerzitetima u Evropi i šire, u cilju mapiranja najboljih praksa. U pregledu se govori o opštim karakteristikama programa koji se već sprovode i naglašava neka njihova ograničenja. Ona razmatra dodatne izvore koji mogu biti inspiracije za razvoj obuka za prvi odgovor na seksualno nasilje kao što su studentske kampanje, umetničke intervencije i svedočenja žrtava/preživelih. Spisak slobodno dostupnih resursa za obuku je uključen na kraju dokumenta.

Postojeći modeli obuke

U poslednjih nekoliko godina, evropski univerziteti su se više bavili pitanjima seksualnog nasilja. Jedan broj univerziteta daje informacije o tome šta treba uraditi nakon nasilja, često koristeći uputstva lokalnih usluga. Takođe je sve uobičajenije da univerziteti daju informacije o regionalnim ili nacionalnim službama podrške, kao što su SOS linije za pomoć žrtvama seksualnog i porodičnog nasilja. Postoje i veće kampanje za podizanje svesti usmerene na upozoravanje studenata na pitanja o seksualnom nasilju i pružanje informacija o uslugama podrške. Univerzitetske savetodavne usluge ponekad uključuju specijalističku podršku žrtvama seksualnog nasilja. Mali broj univerziteta primenio je neki oblik vodiča ili obuke za osoblje i / ili studente o pitanjima seksualnog uznemiravanja i nasilja. Dok se mnogi od ovih programa fokusiraju na primarnu prevenciju, neki razmatraju pitanja otkrivanja i prvog odgovora. Međutim, postojeće obuke su neujednačene.

Neki univerziteti uključuju smernice o "prvom odgovoru" preko svojih internet stranica, dajući informacije o lokalnim službama za podršku, ali ne pružaju nikakve aktivne veštine ili obrazovne programe. Iako mali broj univerziteta (svi u Velikoj Britaniji) tvrde da uključuju obuku o seksualnom nasilju kao deo svojih obaveznih procedura uvođenja kadrova, teško je proceniti koliko je to istinito. Obuka i uputstva "Prvi odgovor" razvijena na Univerzitetu u Susseksu sada su prilagođena za upotrebu u drugim institucijama, uključujući SOAS, Univerzitet u Londonu. Postoje i druge vrste programa obuke koji se

<http://usvreact.eu/>

centralno ne fokusiraju na "prvi odgovor", često povezan sa ili kao rezultat kampanja predvođenih od strane studenata i prateći niz izveštaja i istraživanja nasilja od strane osoba na viokim položajima koji se pojavljuju u britanskim medijima.¹

Jedan od najsveobuhvatnijih programa obuke je "Inicijativa za intervencije" na Univerzitetu zapadne Engleske, koja je usmerena na studente i ima posmatrački pristup u kampanji "Mi to" na Univerzitetu u Mančesteru. Cilj kampanje je jačanje postojećih univerzitetskih politika vezanih za seksualno uznemiravanje, podizanjem svesti, podsticanjem osoblja i studenata da se zalažu za podršku, kao i pravljenjem mehanizama za izveštavanje i usluga podrške. Univerzitet u Oksfordu je do sada obučio više savetnika za seksualno uznemiravanje, dok je Univerzitet u Mančesteru preuzeo obavezu postavljanja dva savetnika za seksualno uznemiravanje u bliskoj budućnosti. Godine 2015, Univerzitet Durham pokrenuo je "Radnu grupu za seksualno nasilje", koja je napravila brzu procenu dokaza o pitanjima seksualnog nasilja i prevencije u kampusima (Bovs, Burrell i Vestmarland, 2015). Radna grupa Durham radna grupa takođe je obučavala osoblje za obelodanjivanje seksualnog nasilja i trenutno je u procesu imenovanja službenika za podršku i obuku za studente, u oblasti seksualnog nasilja.

Do sada, malo je primera o ovakvim sveobuhvatnim programima obuke na univerzitetima u drugim evropskim zemljama. Postoje, međutim, primeri van Evrope. U Sjedinjenim Američkim Državama i nakon Zaključnog Zakona iz 1991. godine, svi univerziteti koji dobijaju savezna sredstva dužni su da evidentiraju pojavu seksualnog nasilja (kao i drugih oblika nasilja) na i oko kampusa. Zakon je proširen 2013. godine, a sada su svi takvi univerziteti obavezni da imaju neki oblik programa za podizanje svesti, prevenciju i reagovanje na temu seksualnog nasilja². Američka asocijacija univerzitetskih profesora takođe je izradila izveštaj o seksualnom nasilju u kampusu, koji uključuje detaljna uputstva o predloženim politikama i procedurama³. U protekloj godini brojni kanadski univerziteti su pokrenuli posebne radne grupe u vezi sa pitanjem seksualnog nasilja i razvili preporuke: neke od najsveobuhvatnijih od njih dolaze sa Queen's Univerziteta⁴. Jedan od ključnih dokumenata koji informišu o razvoju

¹ Projekat #USVreact je finansiran uz podršku Evropske komisije. Njen sadržaj i materijal odražavaju samo stavove autora, a Komisija ne može biti odgovorna za svaku upotrebu koja se može sastojati od informacija sadržanih u njemu. Šifra projekta: JUST / 2014 / RDAP / AG / VICT / 7401

¹ <http://knowyourix.org/understanding-the-campus-save-act/>

² <https://www.aaup.org/report/campus-sexual-assault-suggested-policies-and-procedures>

⁴ <http://www.queensu.ca/studentaffairs/>

<http://usvreact.eu/>

smernica i programa obuke na kanadskim univerzitetima je izveštaj koji je bio osnova za akcioni plan Vlade Ontario o seksualnom nasilju, čiji je cilj "stvaranje resursa koji podržavaju uvodnu obuku o seksualnom nasilju, podržavajući odgovor na žrtve/preživjele osobe koje otkrivaju iskustva seksualnog nasilja "(Baker, Campbell i Straatman, 2012) ⁵ .

Ključne karakteristike

Kada univerziteti primenjuju programe koji obuhvataju obuku prvog reagovanja, njihova opšta nadležnost je:

- Obezbediti informacije o seksualnom nasilju, uključujući različite forme koje može imati, pravne definicije, učestalost i prevalencu, stopu prijavljivanja i krivično gonjenje. U Velikoj Britaniji najrelevantniji i često citiran izvor informacija o tome je izveštaj Nacionalne unije studenata (NUS) "Skrivene oznake" (2010), u kojem je utvrđeno da veliki broj studentkinja doživljava neku vrstu seksualnog uznemiravanja, a više od jedne od deset doživelo je ozbiljan fizički ili seksualni napad dok je na univerzitetu. Podaci su slični i u drugim zemalja u Evropi, o kojima se govori u izveštaju "Rodno zasnovano nasilje, proganjanje i strah od kriminaliteta" (2012).

Obrađivanje zajedničkih zabluda oko seksualnog nasilja. Ovo uključuje stav da se seksualno nasilje najčešće javlja između stranaca (scenario "mračna ulica"), da su samo žene žrtve i da su samo muškarci počinioci seksualnog nasilja, da se seksualni napad može izazvati ili prizvati i da žrtve seksualnog nasilja reaguju na predvidive načine.

- Objasniti razloge kao i prepreke za otkrivanje. Razlozi za otkrivanje mogu da uključe želju da pristupe medicinskom tretmanu ili savetovaništima, da dobiju podršku u pronalaženju specijalizovanih službi van kampusa, da dobiju pomoć prilikom podnošenja izveštaja za policiju, da se osnaže i da traže pravdu. Obelodanjivanja mogu biti namerna (kada student uporno traži podršku od određenog pojedinca), situaciona (kada je jedna epizoda nasilja prisutna ili na drugi način skrenula pažnja na drugu stranu) ili slučajna (kao što je kada student traži odsustvo ili traži produženja za predaju rada). Prepreke za obelodanjivanje su raznovrsne, obuhvataju strah od krivice za napad, sramotu ili sramotu zbog seksualnog napada, uverenje da podrška nije

⁵ http://www.vawlearningnetwork.ca/sites/vawlearningnetwork.ca/files/LN_Overcoming_Barriers_FINAL.pdf

dostupna ili da je dostupna podrška neadekvatna, strah od prisiljavanja da ode u policiju, zabrinutost zbog implikacija otkrivanja seksualnog nasilja, strahovanja od odmazde ili optužnice ili želja da zaštiti napadača. Takođe je važno napomenuti da studenti i osoblje mogu otkriti iskustva - na primer, u kontekstu diskusije u učionici ili na sastanku - koje oni sami ne prepoznaju kao seksualno nasilje.

Pružiti savete o tome kako najbolje podržati one koji obelodanjuju seksualno nasilje. Većina programa naglašava potrebu da pažljivo sasluša, potvrdi i veruje žrtvi, da se pruži odgovarajuća emocionalna i praktična podrška, kao i da se postupa samo uz saglasnost žrtve. Ovo podrazumeva pružanje informacija o uslugama podrške kako u kampusu, tako i izvan kampusa, kao i informacije o postupcima koji se odnose na izveštavanje policiji. U slučaju drugog, podacima o tome kako zadržati važne forenzičke dokaze obezbeđeni su zajedno sa uputstvima za pravljenje beležaka za ključne detalje događaja (vreme, mesto i tako dalje). Mnoge smernice uključuju specifične savete o tome šta da kažete i šta da ne kažete, dok drugi koriste opšte okvire pozajmljene od lokalnih usluga, kao što su BEOZ: Bezbednost, Empatija, Osnaživanje, Znanje. Koristeći BEOZ okvir, oni se podstiču na stvaranje sigurnog prostora za obelodanjivanje; da slušaju empatično i bez predrasuda; da istaknu snagu i hrabrost preživelog i da upotrebljavaju osnažujući jezik kad god je to moguće; i da imaju znanja vezana za seksualno nasilje i dostupne procedure podrške.⁶

Obezbediti uputstva o tome kako da se podrže studenti koji su bili žrtve seksualnog nasilja tokom dužeg perioda. Ovo uključuje pomoć studentima vezanu za pristup informacijama i podršci koja im je potrebna prilikom rešavanja pitanja kao što su smeštaj i procena.

Formati i aktivnosti

Programi obuke o seksualnom nasilju trenutno koriste različite formate i aktivnosti. Oni uključuju:

- Prezentacije i diskusije: pružanje informacija učesnicima kroz prezentacije i istraživanje ključnih pitanja kroz diskusije u malim grupama često su centralne karakteristike. Otvoreno dostupni resursi koji se mogu koristiti kao izvori inspiracije za

⁶ Za detaljne informacije o BEOZ pogledaj NEARI on line trening program: <http://www.nearipress.org/courses/163-first-responders-responding-to-sexual-assault-disclosures>

dizajniranje programa obuke uključuju radionicu za obelodanjivanje koja je za student razvijena za kampanju Nacionalne unije studenata (NUS), u okviru kampanje #StandBiMe. Još jedna radionica o seksualnom uznemiravanju i nasilju u visokom obrazovanju, koju su razvili Alison Phipps i Elsie Whittington na Univerzitetu u Susseku, uključuje Prezi prezentaciju namenjenu osoblju i studentima i istražuje pitanja "kulture mladih", kao i odgovore na njih.⁷

- Vežbe empatije: aktivnosti koje pozivaju učesnike da se stavljaju na mesto žrtava koriste se kao način da im pomognu da shvate socijalni, psihološki i fizički uticaj seksualnog nasilja, kao i teškoće u otkrivanju. Ovi tipovi vežbi obično podrazumevaju traženje od učesnika da odgovore na niz pitanja koja se inicijalno ne pojavljuju kao povezana sa temom, ali koja pružaju polaznu tačku za razmišljanje o osećanjima koja mogu da izazovu ovi scenariji.

Igranje uloga: igranje različitih scenarija, bilo direktnim čitanjem iz skripti ili prateći opšte pravce, koristi se kao način promovisanja iskustvenog razumevanja dinamika uključenih u seksualno nasilje i otkrivanje. Skriptirana uloga predstavlja centralnu komponentu 'Inicijative za intervencije' u UVE-u, koja takođe daje smernice o tome kako da se facilitira igranje uloga i daje primere scenarija.

- Vinjete: kratki opis scenarija u kojima se obelodanjivanje koristi, pozivaju učesnike da praktično razmišljaju o tome šta bi radili u toj situaciji. Razgovaranje o odgovorima može biti koristan način merenja razumevanja dinamike uključenih u obelodanjivanje kao i znanja o dostupnim putevima podrške. U on line programima za obuku, vinjete mogu biti praćene odgovorima sa više izbora, koje učesnici moraju pravilno odgovoriti kako bi nastavili. Video vinjete čine ključnu komponentu kanadskog on line programa "Odgovaranje na obelodanjivanje seksualnog nasilja"⁸.

- Pitanja "tačno ili netačno": ovo se koristi za procenu znanja stečenog tokom programa obuke, posebno u vezi sa mitovima i stereotipima oko seksualnog nasilja, kao i činjenicama o prevalenci i efektima seksualnog nasilja. Oni mogu biti predstavljeni 'u živo' ili su deo on line programa.

⁷ <https://prezi.com/a4-tzu18k7/sexual-harassment-and-violence-in-higher-education/>

⁸ <http://www.learningtoendabuse.ca/responding-disclosures-sexual-violence>

- Rečnici: često se daje spisak ključnih termina koji se koriste u programu obuke i srodnim materijalima. Na primer, on line program za obuku NEARI "Prvi odgovor" uključuje rečnik ključnih pojmova, kao što su "seksualno nasilje", "trauma" i tako dalje.

Ograničenja

Razvoj programa obuke i smernica o seksualnom nasilju na univerzitetima ukazuje na povećanu svest o ovim pitanjima i sve većem konsenzusu o potrebi njihovog rešavanja. Međutim, iako postojeći programi predstavljaju važne pomake, postoje određena ograničenja. Prvo, oni imaju tendenciju da se fokusiraju na pružanje informacija o resursima i sistemima podrške; iako su praktična znanje od ključnog značaja. Uočljivo je da postoji prostor da se naglasi dosadašnje iskustvo u relacijskoj dinamici seksualnog nasilja, s ciljem podsticanja empatije. Drugo, oni posvećuju relativno malo pažnje različitim oblicima seksualnog nasilja, uključujući, ali ne ograničavajući se na uznemiravanje, seksualno nasilje, silovanje, proganjanje, on lajn uznemiravanje, osvetu uz pomoć pornografije, prisilni brak i nasilje zasnovano na časti. Treće, postoji potreba da se poveća interseksionalni pristup pitanjima, jer pitanja kao što su seksualnost, rasa i klasa stavlja u dodatni rizik obojene žene, trans osobe i seksualne radnice. Četvrto, od presudnog je značaja da se veza između nasilja i šireg šablona seksizma postavi eksplicitno, kako bi je učesnici mogli prepoznati kao određenu vrstu kulturnih formacija u kampusu (npr. "Kultura mladih" u Velikoj Britaniji) koja može stvoriti kontekst koji doprinosi seksualnom nasilju (za diskusiju, vidi Phipps and Loung, 2013).

Još jedna problematična stvar je virtuelno ćutanje u okviru postojećih programa obuke o pitanju seksualnog uznemiravanja i nasilja počinjenog od strane osoblja nad studentima ili drugim osobljem (obično na nižim nivoima institucionalne hijerarhije). Ovo pitanje je nedavno došlo do pažnje šire javnosti u Sjedinjenim američkim državama, gde je u novinama objavljen niz slučajeva osoba na visokom položaju. Tu spadaju predmeti protiv profesora i etičara Tomaža Poggea od Jalea,⁹ dekana pravnog fakulteta u Kaliforniji Sujit Choudhri-a¹⁰, i pomoćnika profesora Blake Ventvorth-a u Berkeleju¹¹.

⁹ <http://nytlive.nytimes.com/womenintheworld/2016/05/23/world-famous-ethics-professor-named-in-sexual-harassment-complaint/>

¹⁰ <http://www.theguardian.com/us-news/2016/mar/10/sujit-choudhry-uc-berkeley-law-dean-resigns-sexual-harassment-lawsuit>

¹¹ <http://www.theguardian.com/us-news/2016/apr/11/uc-berkeley-sexual-harassment-scandal-protests>

<http://usvreact.eu/>

Nedavno istraživanje o klimatskim promenama u kampusima koje je sprovedeno na preko dvadeset sedam visoko školskih ustanova u SAD sa više od sto pedeset hiljada učesnika sugerise da je seksualno nasilje i nedolično ponašanje nad studentima od strane osoblja sistemski problem. Problem se pogoršava na postdiplomskim studijama, sa većim brojem diplomiranih ili stručnih studentkinja koje su doživele seksualni napad ili nepravilnosti u identifikovanju počinioca kao osoblja fakulteta u poređenju sa ženama studentima na dodiplomskim studijama (Cantor i sar., 2015, str. Ksvii). Iako postoji nedostatak detaljnih istraživanja o ovom pitanju u Velikoj Britaniji, izveštaj NUS-a "Skrivene oznake" navodi akademsko i ne-nastavno osoblje kao jednu od tri kategorije počilaca prijavljenih od strane studentkinja koje su doživele proganjanje ili seksualno nasilje (Studenti, 2010). Studija iz 1995. godine je otkrila da je seksualna eksploatacija studenata od strane osoblja u institucijama visokog obrazovanja u Velikoj Britaniji bila značajna; ovaj tekst objavljen je u novom predgovoru kao e-knjiga 2013. godine u znak priznanja za kontinuirani problem seksualne eksploatacije u visokom školstvu (Carter i Jeffs, 2013 (1995)). Nedavno je veliki broj feministkinja iz Velike Britanije skrenuo pažnju na načine na koje se od strane osoblja često pravi da slučajevi seksualnog nasilja studenata od strane univerzitetskog menadžmenta i administracije nestanu (stranica, 2015; Phipps, 2016; Whitlei, 2015; Whitlei i stranica, 2016). Ovo pitanje je takođe naglašeno nedavnim medijskim člancima koji govore o tajnosti u vezi sa seksualnim uznemiravanjem i strategijama zadržavanja koji se koriste za zaštitu počilaca¹², kao i o teškoćama podnošenja zvaničnih žalbi za seksualno uznemiravanje protiv univerzitetskog osoblja.¹³ U Španiji nedavno, različiti slučajevi nasilja nad studentima od strane osoblja na univerzitetima u Granadi, Barseloni i Santiago de Compostela otvorili su javnu raspravu o korisnosti postojećih puteva podrške na univerzitetima, što se u mnogim slučajevima pokazalo nedovoljnim. Ovi slučajevi izazvali su proteste i odgovore studentskih grupa, feminističkih aktivista i sindikata studenata/nastavnika, koji su naglasili potrebu da se univerziteti prisile na preduzimanje korisnih i primjenjivih mera¹⁴. Osiguranje da je seksualno uznemiravanje i eksploatacija studenata od strane osoblja uključena u obuku "prvi odgovor" verovatno će biti posebno otežavajuće pitanje s obzirom na značajan problem koji to predstavlja za univerzitetu

¹² <https://www.timeshighereducation.com/comment/opinion/suspension-is-a-feminist-issue/2016601.article>

¹³ <http://www.theguardian.com/commentisfree/2013/aug/09/academia-winning-sexual-harassment-complaint>

¹⁴ <https://www.diagonalperiodico.net/libertades/29708-falta-reaccion-ante-acoso-sexual-aulas.html>

<http://usvreact.eu/>

administraciju. Takođe će biti neophodno obratiti pažnju na načine na koje dinamika postdiplomskih studija kao i specifični radni uslovi mogu olakšati seksualno uznemiravanje i eksploataciju studenata od strane osoblja.

Drugačija razmišljanja o obukama za “prvi odgovor” na seksualno nasilje

Imajući na umu napred navedena ograničenja, vredi istražiti alternativne izvore inspiracije za razvoj obuka za “prvi odgovor” na seksualno nasilje. Cilj je razmotriti kako takvi programi mogu promovirati više angažovano i uključeno razumevanje realnosti seksualnog nasilja u univerzitetskim kontekstima i možda doprineti stvaranju otvorenijih kultura u kojima se obelodanjivanja svih vrsta nasilja olakšavaju i bolje podržavaju. U tom smislu, pojam 'obuka' je poželjniji od 'trening', signalizirajući kako se odvija kontinuirani proces učenja.

Studentske kampanje

Studentske kampanje su imale centralnu ulogu u tome da se pitanju seksualnog nasilja posveti veća pažnja kako unutar tako i izvan univerziteta, te mogu biti izvor korisnih informacija za razvoj obuka za “prvi odgovor” na seksualno nasilje. Ove kampanje su posebno značajne za pristup inkluzivnom pristupu pitanju seksualnog nasilja koji osigurava da različite grupe i njihova iskustva budu predstavljena, kao i za ispitivanje pitanja nasilja, koja su obuhvaćena širim obrascima nejednakosti. Primeri ključnih kampanja su "I Heart Consent", zajednička inicijativa NUS ženske kampanje i Sekpression UK, za koje su dostupni vodiči i materijali za radionice.¹⁵ Kampanja "To se dogodi ovde" u Oksfordu uključuje obrazovanje, zagovaranje i programe informisanja o tome kako podržati žrtve.¹⁶ Oksfordska kampanja je posebno značajna za razvoj besplatne aplikacije "Prvi odgovor", koja ima za cilj pružanje podrške preživelim i njihovim bliskim, pružajući detaljne informacije o ključnim resursima, usluge podrške i kontakte, kao i opštije informacije o seksualnom nasilju. Aplikaciju su programirali univerzitetski studenti i može se preuzeti na mobilnim uređajima ili gledati online.¹⁷ U Baskiji, kao i na različitim lokacijama u Španiji, kurseve samoodbrane organizovale su studentske grupe i savezi. Ti kursevi napuštaju ideju o "ličnoj samoodbrani" koja se zasniva samo na fizičkim tehnikama, već primenjuju model obuke usmeren na

¹⁵ <http://www.nusconnect.org.uk/resources/i-heart-consent-guide>

¹⁶ <https://ithappenshereoxford.wordpress.com>

¹⁷ <http://www.firstresponseoxford.org>

podizanje svesti, sestrinstvo, osnaživanje i druge feminističke principe. Često su ovi kurseve obuke organizovani od strane studentskih grupa uz manje radikalne kritičke kurseve koje nude univerziteti.

Umetničke intervencije

Tema seksualnog nasilja već dugo "zabrinjava" feminističke umetnike, a neki nedavni radovi studenata mogu biti od interesa za razvoj obuka za "prvi odgovor" na seksualno nasilje. U 2014 studentkinja vizuelne umetnosti Emma Sulkovicz na Univerzitetu Columbia osmislila je komad pod nazivom "Performans madraca (Carri That Veight)", koji je podrazumevao da nosi dušek sve vreme dok je u univerzitetskim prostorijama. Sulkovicz je objasnila da ju je silovao kolega student, prvog dana druge godine u Columbiji, i da je pokrenula projekat kao odgovor na postupanje univerziteta na tom predmetu. Kako objašnjava, performans ima za cilj da istakne težinu seksualnog nasilja nad žrtvama i istakne institucionalnu ravnodušnost;¹⁸ Sulkovicz je kasnije postala jedna od dvadeset i tri studenta koji su pokrenuli federalnu žalbu protiv Kolumbije, koristeći zakon o ravnopravnosti polova. Slike kao i video snimci iz performansa Sulkovicz su dostupni na internetu. Ovi snimci mogu biti inkorporirani u programe obuke kao način za podsticanje rasprave o uticaju seksualnog nasilja na univerzitetske studente, uključujući njihove psihološke, fizičke, socijalne i akademske dimenzije. Vizuelni mediji mogu biti posebno efektno sredstvo za razmatranje uticaja seksualnog nasilja na učesnike kojima je teško da se saglase sa takvim iskustvima. Na univerzitetu u Coimbri u Portugalu, projekat 'Des (a) fiar Violencia Sekual. Partilha e denuncia situacoes de Violencia Sekual "su se bavili kolektivnim debatama i diskusijama sa ženama u visokom obrazovanju o iskustvima seksualnog nasilja. Kao rezultat, pokrenuta je publikacija koja sadrži različite doprinose učesnika. Publikacija uključuje crteže, kolaže, pesme i priče o seksualnom nasilju.¹⁹

Pozorište

Jedna nedavna jedno dnevna konferencija o seksualnom uznemiravanju u visokom obrazovanju (SHHE) na Goldsmithsu, Univerzitet u Londonu²⁰ uključivala je čitanje

¹⁸ http://www.huffingtonpost.com/2014/09/03/emma-sulkowicz-mattress-rape-columbia-university_n_5755612.html

¹⁹ <http://www.asbeiras.pt/2016/04/revista-aborda-a-violencia-sexual-com-relatos-e-poemas-de-estudantes-de-coimbra/>

²⁰ <https://shhegoldsmiths.wordpress.com>

predstave *The Girls Get Lounger* Everi Lear od Phil Thomas. Predstava prikazuje studentkinju postdiplomskih studija koja je bila upletena u uvredljiv nasilni odnos sa starijim akademikom, i prati njene pokušaje da traži pomoć od kolega, kao i akademskog osoblja. Upečatljiv pozorišni komad, otvara pitanje seksualnog uznemiravanja studenata od strane osoblja i pruža uvid u realnost seksualnog nasilja i otkrivanja. Pozorište bi se moglo koristiti kao deo obuke za "prvi odgovor" kao pomoći način da polaznici razumeju dinamiku seksualnog nasilja, da uoče teškoće u otkrivanju i da razviju empatiju za žrtve. Ovo bi mogla biti posebno efikasna strategija za uvođenje pitanja seksualnog nasilja u kampusima za one koji su možda skeptični u vezi sa potrebom obuke za "prvi odgovor". Na kraju obuke učesnici bi mogli biti pozvani da ponovo napišu delove scenarija predstave razmišljajući o najboljim praksama kada se radi o otkrivanju seksualnog nasilja. Pozorišne intervencije su trenutno pilotirane u američkoj vojsci u okviru SHARP-a (treninga za seksualno uznemiravanje / suzbijanje i prevenciju). Ova obuka posebno efikasna za podizanje svesti, promovisanje dijaloga i olakšavanje empatije. Vojnici za koje je organizovana obuka su kasnije više izveštavali o seksualnom nasilju.²¹

Lična iskustva preživelih

Grupa Blank Noise u Indiji razvila je neke posebno inovativne umetničke intervencije. 2006. pokrenuli su kampanju pod nazivom "Dragi Stranac", koja je uključivala zaustavljanje ljudi na ulici i davanje da čitaju anonimna pisma od preživelih koja govore o njihovim iskustvima seksualnog nasilja.²² Slične strategije mogle bi se koristiti kao deo obuke za "prvi odgovor na seksualno nasilje", koristeći primere seksualnog nasilja i obelodanjivanja iz iskustava studenata. Učesnici bi mogli biti pozvani da pročitaju ova iskustva pojedinačno, pri čemu svaki učesnik čita drugo iskustvo. Zatim bi se moglo diskutovati o njihovim mislima i osećanjima. Na taj način bi se mogla negovati empatija među učesnicima koristeći iskustva preživelih iz prve ruke. Iznošenjem takvih iskustava preživelih takođe bi pomogla da se napravi slika o različitim načinima na koje pojedinci i institucije ne podržavaju studente koji otkrivaju seksualno nasilje, pa samim tim i dalje viktimiziraju žrtve (Ahrens et al., 2007; Campbell i sar., 2001) i istraži fenomen "institucionalne izdaje" (Smith and Freid, 2013). Takva iskustva mogu se koristiti i na druge načine, na primer u raspravi o tome kako osoblje može bolje podržati studente u

²¹ https://www.army.mil/article/167299/SHARP_New_approach_to_training_with_interactive_skit/

²² <http://blog.blanknoise.org/2006/05/dear-stranger.html>

nizu različitih scenarija, a učesnici su pozvani da predlože konkretne mere koje su mogle biti preduzete u svakoj situaciji kako bi se poboljšalo iskustvo studenata. Ova strategija može dobro poslužiti kako za razmenu resursa, tako i za uvođenje znanja unutar institucija kroz razvoj on line arhive prikupljanja iskustava o seksualnom nasilju i otkrivanju u visokom obrazovanju. Arhiva bi se mogla modelirati i priključiti postojećim arhivama na drugim mestima, kao što su "Strateška mizogonija",²³ "Priče o akademskom seksizmu"²⁴, i "Biti žena u filozofiji"²⁵ "

Resursi za dalje proučavanje

Centar za istraživanje i edukaciju o nasilju nad ženama i decom (Kanada)

- Odgovor na obelodanjivanje seksualnog nasilja (besplatni online kurs za obuku, potrebna je registracija) <http://vvv.learningtoendabuse.ca/responding-disclosures-sekual-violence>

- Prevazilaženje barijera i poboljšanje podrške (dokument o resursima) http://vvv.vavlearningnetwork.ca/sites/vavlearningnetwork.ca/files/LN_Overcoming_Barriers_FINAL.pdf

Stop nasilju nad ženama (EVAVI) (SAD)

- Modul obuke o razumevanju dinamike seksualnog nasilja: <http://vvv.evavintl.org/Librari/DocumentLibrariHandler.ashk?id=42>

- Modul obuke o uticaju seksualnog nasilja na žrtve:

<http://vvv.evavintl.org/Librari/DocumentLibrariHandler.ashk?id=656>

Nacionalni onlajn resursni centar o nasilju nad ženama (SAD)

²³ <https://strategicmisogyny.wordpress.com>

²⁴ <http://academicsexismstories.gendersquare.org>

²⁵ <https://beingawomaninphilosophy.wordpress.com/category/sexual-harassment/>

- Specijalna kolekcija modula za onlajn učenje o nasilju nad ženama iz VAVnet-a:
<http://vvv.vavnet.org/special-collections/OnlineLearning.php>

Institut za istraživanje adolescenata New England (NEARI) (SAD)

- Prvi odgovori: Odgovarajući na obelodanjivanja o seksualnom nasilju (on line program obuke): <http://vvv.nearipress.org/courses/163-first-responders-responding-to-sexual-assault-disclosures>

Literatura

Ahmed, Sara. 2015. Sexual Harassment. *Sexual Harassment in Higher Education*. 2 December, Goldsmiths, University of London. Available at: <https://feministkilljoys.com/2015/12/03/sexual-harassment/>

Ahrens, Courtney E., Rebecca Campbell, N. Karen Ternier-Thames, Sharon M. Wasco, and Tracy Sefl. 2007. 'Deciding Whom to Tell: Expectations and Outcomes of Rape Survivors' First Disclosures'. *Psychology of Women Quarterly* 31: 38-49.

Baker, Linda L., Campbell, Marcie, and Strattman, Anna-Lee, 2012. Overcoming Barriers and Enhancing Supportive Responses: The Research on Sexual Violence Against Women. Violence Against Women Learning Network, Ontario, Canada.

Bows, Hanna, Stephen Burrell, and Nicole Westmarland. 2015. Rapid Evidence Assessment of Current Interventions, Approaches, and Policies on Sexual Violence on Campus. Durham University.

Campbell, Rebecca, Sharon M. Wasco, Courtney E. Ahrens, Tracy Sefl, and Holly E. Barnes. 2001. 'Preventing the 'Second Rape': Rape Survivors' Experiences with Community Service Providers'. *Journal of Interpersonal Violence* 16(12): 1239-1259.

Cantor, David, Bonnie Fisher, Susan Chibnall, Reanne Townsend, Hyunshik Lee, Carol Bruce, and Gail Thomas. 2015. Report on the AAU Campus Climate

<http://usvreact.eu/>

Survey on Sexual Assault and Sexual Misconduct. Rockville, Maryland: The Association of American Universities.

Carter, Pam, and Tony Jeffs. 2013 (1995). 'A Very Private Affair: Sexual Exploitation in Higher Education'. Clinic for Boundaries Studies.

EU Commission. 2012. Gender-Based Violence, Stalking and Crime: Research Report Publication. Bochum: EU Commission.

National Union of Students. 2010. Hidden Marks: A Study of Women Students' Experiences of Harassment, Stalking, Violence and Sexual Assault. London: NUS.

Page, Tiffany. 2015. Institutional Failings. *Sexual Harassment in Higher Education*. 2 December, Goldsmiths, University of London. Available at: <https://shhegoldsmiths.wordpress.com/institutional-failings-the-management-of-sexual-harassment-within-higher-education/>

Phipps, Alison. 2016. Disclosure and Exposure in the Neoliberal University. *genders, bodies, politics*. Available at: <https://genderate.wordpress.com/2016/05/18/disclosure-and-exposure/>

Phipps, Alison, and Isabel Young. 2013. That's What She Said: Women Students' Experiences of 'Lad Culture' in Higher Education. London: National Union of Students.

Smith, Carly Parnitzke, and Jennifer J. Freyd. 2013. 'Dangerous Safe Havens: Institutional Betrayal Exacerbates Sexual Trauma'. *Journal of Traumatic Stress* 26(1): 119-124.

Whitley, Leila. 2015. How Sexual Harassment Disappears. *Sexual Harassment in Higher Education*. 2 December, Goldsmiths, University of London. Available at: <https://shhegoldsmiths.wordpress.com/how-sexual-harassment-disappears/>

Whitley, Leila, and Tiffany Page. 2016. 'Sexism at the Centre: Locating the Problem of Sexual Harassment'. *New Formations* 86: 34-53.

<http://usvreact.eu/>